

Нубувват хонадонида (давоми)

12:00 / 30.03.2019 2431

Хафса онамиз розияллоху анҳо Қуръони каримни түлиқ ёд олганлар ва унинг тафсирини ҳам яхши билар әдилар. У кишининг бу даражага етишларига биринчи устозлари Пайғамбар соллаллоху алайҳи васалламдан олган дарслари сабаб бўлган эди. Ҳафса онамиз билмаган нарсаларини Расууллоҳ соллаллоху алайҳи васалламдан сўраб олишни малол кўрмас әдилар. Кези келганда эса ўз фикрларини билдиришдан ҳам тоймас әдилар.

Муслим, Абу Довуд ва Термизий раҳматуллоҳи алайҳим қилган ривоятда қуидагилар айтилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳафсанинг олдида:

«Иншааллоҳ, дараҳт соҳибларидан биттаси ҳам дўзахга кирмайди», дедилар.

«Йўғ-е, эй Аллоҳнинг Расули», деди у.

У зот уни зажр қилдилар. Шунда у:

«Аллоҳ таоло «Сиздан унга яқинлашувчи бўлмаган ҳеч ким йўқ», деганку?» деди.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ундан кейин Аллоҳ таоло «Сўнгра тақво қилганларга нажот берамиз ва золимларни унда тиз чўккан ҳолларида қолдирамиз», деган-ку», дедилар».

Ушбу ҳадиси шарифда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам билан Ҳафса онамиз ораларидаги далил суриштириш васф қилинмоқда.

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳафсанинг олдида:

«Иншааллоҳ, дараҳт соҳибларидан биттаси ҳам дўзахга кирмайди», дедилар».

«Дараҳт соҳиблари» Ҳудайбия ҳодисасида иштирок қилган саҳобаи киромлар бўлиб, улар Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламга дараҳт остида байъат қилишган. Ўша машҳур байъатнинг номларидан бири «дараҳт байъати» бўлиб қолган. У байъатда иштирок этганлар эса «дараҳт соҳиблари» деб номланадилар.

Аллоҳ таоло Ўз каломида улар ҳақида:

«Батаҳқиқ, Аллоҳ мўминлардан дараҳт остида сенга байъат қилаётганларида рози бўлди. Бас, уларнинг қалбларидагини билди, уларга сокинликни туширди ва яқин фатҳ ила мукофотлади», деган (Фатҳ сураси, 18-оят).

Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ана ўша зотлардан бирортасининг ҳам дўзахга тушмасликларини таъкидлаб айтганларида олдиларида Ҳафса онамиз ҳам бор эканлар. У киши Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламнинг бу гапларини эшитишлари билан:

«Йўғ-е, эй Аллоҳнинг Расули», деди».

Қизиқ гап бўлди. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам бир гапни айтсалар, завжай мутоҳҳараларидан бирлари бошқача гап қилиб турибдилар.

«У зот уни зажр қилдилар».

Ҳалиги айтган гаплари учун Ҳафса онамизга танбех бердилар. Аммо Ҳафса онамиз ҳам ўзларича кўнгилларига келган гапни айтмаган эканлар. У кишининг ҳам далиллари бор экан. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васалламга жавобан ўша далилни айтдилар:

«Аллоҳ таоло «Сиздан унга яқинлашувчи бўлмаган ҳеч ким йўқ», деганку?» деди».

Яъни «Аллоҳ таоло Қуръони каримда «Сиздан у дўзахга яқинлашмайдиган – кирмайдиган киши йўқ» деган. Бу «Албатта, ҳамманинг ҳам дўзахга бир кириши бор», деганидир. Шундай бўлгач, дараҳт эгалари ҳам киришлари бор бўлади», дедилар.

Шунда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам Ҳафса онамизга масаланинг ҳақиқатини англатдилар.

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ундан кейин Аллоҳ таоло «Сўнgra тақво қилганларга нажот берамиз ва золимларни унда тиз чўккан ҳолларида қолдирамиз», деган-ку», дедилар».

Яъни «Тақво қилганлар дўзахдан нажот топурлар. Уларнинг дўзах устидаги кўприқдан ўтишлари юқоридаги оят юзасидан, дўзахга яқинлашиш ҳисобига бўлур».

Ҳафса онамизнинг Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мухбуба аёллари бўлишлари у кишининг яқинлари учун ҳам катта фахр манбаси эди. У кишининг оталари Умар розияллоҳу анхунинг ўзларини қандай тутишларини аввал кўриб ўтдик. Ҳафса онамизнинг укалари Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анхунинг ҳам бу яқинликдан қандай фойдаланганини келгуси ривоятдан ўрганамиз.

Бухорий, Муслим ва Термизийлар Ибн Умар розияллоҳу анхудан ривоят қиласидилар:

«Тушимда қўлимда бир парча шойи борлигини кўрдим. Унга жаннатнинг қаериға ишора қилсам, ўша ерга мени учириб олиб борар эди. Бас, мен уни Ҳафсага айтиб бердим. У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга айтган экан:

«Албатта, уканг солиҳ одамдир» ёки «Абдуллоҳ солиҳ одамдир», дебдилар».

Бу ривоятда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам томонларидан Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анхунинг солиҳ одам экани таъкидланмоқда. Бу эса Абдуллоҳ ибн Умар учун фазл устига фазлдир. У киши ўзларига берилган бу баҳони Ҳафса онамиз орқали билганлар. Абдуллоҳ ибн Умар ушбу гапни эшитганларидан кейин таҳажжуд намозини

тарк қилмаганлар. Бунга ҳам Ҳафса онамиз сабаб бўлганлар.